

154. A sì gbé òkè nlá ga sókèe wọn nítorí àdéhùn un wọn. A sọ fún wọn pé: E wọ ẹnu un ọ̀nà náà pẹ̀lúu ìtẹ̀riba. A sì tún pàṣẹ fún wọn pé: E má ẹ kọlu ọ̀fin tí ó rọmọ ọjọ Àbámẹta. A sì tún gba àdéhùn tí ó nípon láti ọ̀dọ wọn.

155. Nítorí yíyẹ àdéhùn àti isàìgbàgbọ wọn sí àwọn àmìi Allaahu, àti pípa tí wọn pa àwọn ọ̀jísẹ̀ lálátó, àti ọ̀rọ wọn tí wọn wí pé: Ọkàn-an wa le. Bẹ̀ẹ kó, Allaahu tí fí ọ̀dídí dí ọkàn-an wọn nítorí isàìgba (Allaahu) gbọ wọn. Wọn kò sì ní gbàgbọ àyàfí díẹ̀ nínú un wọn.

156. Àti nítorí isàìgba (Allaahu) gbọ wọn àti ọ̀rọ (ẹnu un) wọn nípa Maryamu tí ó jẹ irọ nlá.

157. Àti ọ̀rọ wọn (tí wọn wí pé) dájúdájú àwa pa Al-Masiihu Hiisaa ọmọ Maryamu ọ̀jísẹ̀ Allaahu, bẹ̀ẹ sì ni wọn kò pa á, bẹ̀ẹ sì ni wọn kò kàn án mó àgbélébùu, sùgbón (Allaahu) jẹ kí ó rí bẹ̀ẹ lójúu wọn ni. Dájúdájú àwọn tí wọn yapa ẹnu nípa rẹ wà lóri iyeméjì nípa rẹ. Wọn kò ní imọ (àmòdájú) nípa rẹ àyàfí itẹ̀lẹ̀ iméfóò, bẹ̀ẹ sì ni wọn kò pa á pẹ̀lúu idánilójú.

158. Bẹ̀ẹ kó, Allaahu gbé e ga sí ọ̀dọ ara Rẹ, Allaahu sì jẹ Abiyi jùlọ, Ọ̀jògbón jùlọ.

159. Kò sì ní sí ẹni kan nínú un àwọn oní Ìwé-Mímọ àyàfí kí ó gbà á gbọ síwájúu kí ó tóó kú, tí ó bá sì di ọjọ igbènde (oun Hiisaa) yóò jẹ ẹlẹ̀rì tí yóò takò wọn.

160. Nítorí àbòsì tí àwọn ẹ̀lẹ̀sin-in Juu ẹ, Àwa ẹ ohun dáràdára lèèwọ fún wọn ẹyí tí ó tí jẹ ẹ̀tọ fún wọn tẹ̀lẹ̀ àti nítorí idíwọ tí wọn n ẹ lópòlópò igbà láti ẹ àwọn ẹ̀nìyàn lóri kúrò lójú ọ̀nà Allaahu.

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا
 أَبَابَ سُجْدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ
 وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾ فِيمَا نَقُصُّهُمْ
 مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ
 بَغْيًا حَقًّا وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا
 بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ
 وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ هُنَّ عَظِيمَا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ
 إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا
 قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ
 إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ
 اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
 الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ
 الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ
 وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾